

Nicolaj Wibe



LÆR AF HUNDEN

og andre småsyrede indfald, udfald og udfordringer



Logos
media

i samarbejde med



LÆR AF HUNDEN

VI har hund. En hvid mini-slædehund.

Teddy. Det er nok lidt af en overdrivelse at kalde den slædehund. Den har aldrig set andet end bobsæl og rumpebræt. Men den er klog. Ikke klog på den måde at den kan så meget, men klog fordi den hele tiden lærer lidt. Den har ikke en dag, hvor den ikke lærer noget nyt. I hundealder er Teddy teenager.

I dag lærte den noget, som Paulus også forsøgte at lære sine venner: *Prøv alt, hold fast ved det gode.*

Vi har en leg, hvor jeg gemmer fx noget spegepølse på gulvet. Den må ikke se, hvor jeg

gemmer det. Når jeg siger "Værsgo", suser den rundt for at finde det lille lækre stykke spegepølse. I dag kunne den ikke finde det. Jeg havde gemt det inde i min træsko. Den blev så frustreret, at den bed i sin hale, i gulvtæppet, i et par løstliggende natbukser og et stykke brænde. Der var intet af det, der smagte godt. Ud med det. Og så gik den i gang med at finkæmme hele spisestuen. Op og ned langs væggene, ind mellem stoleben og rundt om brændeovnen. Alt hvad der ikke smagte af spegepølse røg ud igen. Pludselig stod den bomstille, og ørerne strittede. Dens

næsebor vibrerede, og med ét var spegepølsen lokaliseret – og spist. Spist med fryd, tror jeg nok, for det gik så hurtigt, at man næsten ikke skulle tro, den kunne smage noget.

Hunden prøvede alt, men spiste kun det gode. Det er næsten det samme Paulus siger: Prøv alt, hold fast ved det gode. Man kan prøve

noget, der bare er noget skidt. Så har man lært det. Hele tiden lærer man noget, der er godt eller skidt. Fidusen er at blive bedre og bedre til at finde ud af, hvad der er godt, og hvad der er dårligt. Blev jeg glad af det eller ej? Hold fast ved det gode og drop det dårlige. Lær af hunden ...





SÅDAN KAN
DET OGSÅ SIGES



En kat uden hale ser fjollet ud.
En måge uden vinger falder ned.
Frisør uden saks klarer sig skidt.
Bil uden hjul kommer ikke over vejen.
Sahara uden sand findes ikke.
En svensker, der kun snakker tysk, er en overraskelse.
En skole uden lærere kan godt opleves morsom.
Stort toiletbesøg uden wc-papir er en katastrofe.
Er vandet gået, kommer der et barn.
Fandtes Gud ikke, var du ikke her.

En kat med hale er ofte flot.
En måge på vingerne ta'r sig godt ud.
Frisør, der klipper godt, er en fryd.
Bil med hjul kan trille langt.
Saharas sand er uendeligt.
En svensktalende svensker kan lyde flot.
En skole uden lærere findes ikke.
Stort toiletbesøg med wc-papir er ok.
Er vandet ikke gået, kommer der ikke et barn.
Gud findes, derfor er du her.

03



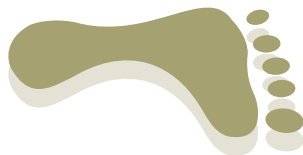
EFTERSMAGEN

DU kender det. Man sætter sine tænder i en burger, og den gode smag varer ved. Eller boltrer sig med en pose blandet slik og finder snart ud af, hvilke der er de bedste. Det er eftersmagen, der gør, om vi synes, det smager godt eller ej. Det er eftersmagen, der afgør, om vi igen vil spise et lignende stykke slik. Har du prøvet at spise en lille smule chili? Lige når man får det ind i munden og tygger lidt på det, sker der ingenting. Men så kommer eftersmagen! Det brænder, bider og er meget ubehageligt. Man gør det kun en gang. Man husker chilen på eftersmagen.

Eftersmag har man også på andre områder. Har man været hjælpsom, sød og rar i skolen, kan man have en slags eftersmag i sig bagefter. Det føles godt. Det giver også en god eftersmag at være den, der skaber fred i et hjem. Og modsat, så kender de fleste af os også den dårlige eftersmag, når vi har gjort noget forkert. Øv hvor kan man ærgre sig over den lille løgn, eller at man ikke sagde fra i forhold til noget, man egentlig ikke ville være med til. En dårlig eftersmag er træls.

Men den dårlige eftersmag er dog god på den måde, at den minder os om at forsøge at gøre det rigtige. Vi kan jo bedst li' den gode eftersmag. Sjovt nok, så er det sådan, at jo mere man gør det rigtige, jo mere glad bliver man. Man kan sige, at en dårlig eftersmag giver dårlig ånde, mens den gode eftersmag giver god ånde. De fleste af os foretrækker den gode ånde.

I skal ligne Gud som hans kære børn og vandre i kærlighed (Ef 5,1). Hold da op! Ligne Gud, det var da ellers lidt af en mundfuld. Den gode kærlige Gud, kan man ligne ham? Ja da, ikke at vi nogensinde bliver som ham, men at satse på at gøre de ting, der giver den gode eftersmag, det er at ligne Gud. Og man bliver så glad af at leve på den måde!

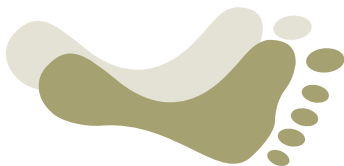


FODSPOR

EN sand historie lyver ikke, men hvordan kan jeg vide, om den er sand? Kan jeg være sikker på, der har været mennesker på månen? Kan jeg være sikker på, der har levet dinosaurer? Kan jeg være sikker på, at Gud har skabt alt, og kan jeg være sikker på, at min far er min far? Kan det, vi siger, er sandt, ikke lige så godt være løgn? Jeg har da ikke set nogen mennesker på månen! Jeg har da ikke set nogen dinosaurer! Hvad med Bibelen, hvordan kan vi være helt sikre på, at den ikke er fuld af opdigtede historier? Kan man stole lige så meget på Bibelen som på H.C. Andersen, når vi ved, hvor han boede, og hvor gammel han blev? Eller kan vi være lige så sikre på, at Jesus har gået rundt i Israel, som på, at Hitler gik rundt i Tyskland?

Hov, hvordan kan vi vide, om der virkelig fandtes en, der hed H.C. Andersen eller Hitler? Jo, det kan vi, fordi sporene efter dem er tydelige. H.C. Andersen efterlod en masse fine eventyr, og Hitler efterlod millioner af døde mennesker. Sporene lyver ikke.

Hvordan kan vi stole på Bibelen og vide, at Jesus faktisk har været her på jorden? Sporene lyver ikke. Der er mange spor efter Jesus. Et af de store er hans opstandelse påskemorgen. Selvom det er mange



04

år siden, er sporene tydelige i alt det, vi kan læse og opdrive om opstandelsen. Den grav var tom. Jesus blev set lyslevende. De, der så ham, fortalte om det og mødte ingen seriøs modsigelse. Bibelens beretninger er igen og igen blevet taget for sande, for sporene var tydelige. Kan vi se spor af Gud i dag? Ja, de er overalt. I naturen. Til gudstjenesten. Kristne over hele verden som stoler på ham. Bønghørelser. Og har du en lille stemme inde i dig selv, der hvisker: 'Jesus lever', så er det Guds fodspor inden i dig. H.C. Andersen og Hitler er døde. Men Jesus lever stadigvæk. Prøv bare at lede efter hans fodspor!



DET kan altså
være svært at

*tro på Gud, når der er så mange, der ikke gør
det. Det er ikke, fordi troen som sådan fordufter,
bare som om den bliver lidt lige meget, når
der er så mange, der ikke tror.*

Sådan var der én, der sagde til mig.
Her kan du læse, hvad jeg svarede hende:

Jeg kan rigtig
godt forstå dig. Hvis man er en
af de få i skolen, der tror på Gud, så er man
ret alene med sin tro. Det, man er meget alene om,
kommer ofte til at fylde mindre og mindre. Og det er ikke
rart, hvis det er noget, man faktisk gerne vil. Men bare rolig, der
kan gøres noget ved det.

Det har altid været sådan, at troen på Jesus har ført mennesker
sammen. Vi, der tror på Jesus, klarer os dårligt uden hinanden. Det
er, som om troen på Jesus fordufter, hvis ikke man er sammen
med andre, der tror. Derfor skal du gøre, som millioner af
kristne gør: Mødes med andre unge, der også tror.
De fleste af os har mulighed for det.

*Jo, men jeg kender dem ikke så godt,
og det er lidt kikset, det de laver.*

Jo, jo, du kender dem ikke så godt, og det er lidt kikset, det de laver. Men de kender jo heller ikke dig så godt, og er du aldrig kikset? Prøv lige og hør: Det er smadder vigtigt at være sammen med andre unge, der også tror på Jesus. Det er nemlig et af de steder, hvor troen bliver stærkere. Jesus siger det sådan her: *For hvor to eller tre er forsamlet i mit navn, dér er jeg midt iblandt dem* (Matt 18,20). Der hvor kristne samles, der er Jesus. Derfor må du sige til dig selv: Pyt med, at vi ikke kender hinanden så godt, og pyt med, at det kan være lidt kikset. Det, du får ud af det, er at blive stærkere i troen. Og det er godt. Og så vil jeg godt vædde en sæk bananer på, at de ikke er så kiksede, som du tror, og endnu mere på, at det bliver nemmere, når du til dagligt (måske i skolen) ikke er sammen med så mange andre, der tror på Jesus.



PRINCIPLES

ELLER GU?

OG så var der en, der sagde til mig, at jeg skulle skrive et stykke om alt det, teenagere gør forkert nu om dage. Derefter skulle jeg fortælle om Guds tilgivelse. Jeg kan godt se pointen. Du har løjet, bagtalt, været doven, snydt, cyklet på fortovet, været grov, mobbet og været led. Men nu skal du bare høre: Gud vil slette og glemme det hele, hvis du bekender din synd for ham. Sådan!

Og så er det ikke engang løgn. Men er der ikke noget galt her? Kan man bare leve, som man vil, sige undskyld bagefter, og så er den potte ude? Ja, i princippet. Og så er det alligevel ikke så enkelt. Gud er nemlig ikke et princip. Gud vil noget mere med dig end principper. Han vil bevare venskabet med dig – altid. Vælger du at betragte Gud som et princip, så er det ikke Gud, du tror på, men en slags matematisk udregning, der bilder dig ind, at du er kristen. En af grundene, til at nogle

kan føle, at Gud er så skrækkelig langt væk, er, at man ikke tænker på ham som en levende person. Han bliver så let til et princip. Men læg mærke til, når du læser om Jesus i fx Lukasevangeliets, at han er et rigtigt menneske. Han er levende som du og jeg. Han er dig mere nær end din bedste ven eller veninde. Nu. Lige nu, mens du læser dette, sidder Jesus og ser på dig med glæde og beundring! Ikke fordi du læser i denne bog, men fordi du er dig. Yes, han vil gerne tilgive dig alt det, du har gjort forkert. Og så vil han gerne, at du lærer at leve det gode liv, med tillid til ham, med bøn, med ham ind i alt det, du synes er svært. Jesus vil gerne tilgive al synd, men han vil også gerne hjælpe dig med kærestesorger, med dårlige vaner og ting du bøvler med. Sådan er han altså meget, meget mere end bare et princip.